

Bakalářská práce pojednává o problematice spisovnosti v médiích, navazuje na jazykové plánování Pražského lingvistického kroužku a vychází z tradičního chápání jazyka médií v podobě publicistického funkčního stylu a mediálního diskurzu. V kontinuitě jazykového plánování a chápání spisovnosti byla na základě úrovně jazykové kultivace v České republice vyjádřena potřeba jednotného jazykového plánu, který by zahrnoval všechny oblasti veřejné komunikace, včetně komunikace v médiích.

Na spisovnost se práce zaměřuje v rámci české jazykové situace (sociolingvistických proměnných) i jednotlivých typů médií, která uplatňují specifický přístup k formě mediální produkce. Mediální jazyk by měl být analyzován na všech jazykových rovinách, nejen kritikou formální reprezentace jazyka v písmu a řeči. Obě části jazykového plánování – statusové i korpusové – by měly být vyvážené, důležité není pouze sledování jazykových variet, ale i dalších jazyků vstupujících do veřejného prostoru. Jako vhodná metoda popisu a regulace jazyka v médiích byla zvolena teorie jazykového managementu B. Jernudda a J. Neústupného, která se zakládá na analýze jazykové mikrodimenze a řešení jazykových problémů. Tento teoretický přístup umožňuje aplikovat závěry získané z analýzy jednotlivých promluv na celém mediálním diskurzu.

Tato bakalářská práce má sloužit jako podnět k vytvoření komplexnějšího akčního jazykového plánu, inspirovanému švédským jazykovým plánem, a demonstrovat hlubokou provázanost sociálního kontextu a situačního nastavení (komunikační úspěšnost J. Kořenského) a výsledné podoby jazyka médií.